

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 489.—11 ΜΑΪΟΥ—1886. ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ της ΕΣΤΙΑΣ: Έπι της 68οῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 541

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΝΑΤΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΟΙΔΑΣ. Μυθιστόρημα. Ίουλίου Βέργη και Ανδρέου Λωρή. (Μετάφρ. Α. Π. Κουρτζίδου.)

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΤΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ. Αειχρήσιμη παραγγελία. Μετάφρασις Ελίζης Σ. Σούτου.

ΒΕΡΕΝΙΚΗ. Συρεκκόν ιστόρημα υπό Ιωάννου Φλάκη.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ ως γνώρισμα του χαρακτήρος.
Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΔΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ο δικαικεριμένος ἀρχιτεκτων κ. Γουλ. Δαρέφελδ ἀνεσκέψασε διὰ βραχέων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τὴν ἐν τοῖς Κατροῦς τοῦ Λονδίνου ἔνενεγέσταν γνώμην ὅτι τὸ ἐν Τίρυνθῃ μέγαρον καὶ οἱ ἀνασκαφέντες τάφοι τῶν Μυκηνῶν εἶχαν κτίσματα κελτικὰ ἢ βυζαντιακά. Οἱ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Σλείμαν καὶ τῷ ἐμῷ σχεδίῳ, λέγει, ὡς οἱ τοῦ μεγάρου δηλωθέντες τοῖχοι εἰσὶν ἄλλης κατασκευῆς καὶ διός ἔξι ἄλλης ὥλης ἢ οἱ τῆς ἐν Τίρυνθῃ βυζαντιακῆς ἐκκλησίας καὶ δὴ ἀκριβῶς εἰσὶν ἐκτιμένοι: ὡς οἱ ἄλλοι ἀρχαιότατοι ἐν Τρωάδι, ὡς οἱ ἐν Θήρᾳ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἀναυρέθεντο, ὡς οἱ ἐν τῷ θαλάσμῳ τοῦ ἐν Ὁρχομενῷ θησαυροῦ, ὡς οἱ ὑπὸ τὸν ἀρχαιόνταν ἐν τῷ Ελευσίνι καὶ ἐπὶ τέλους ὡς οἱ ἐσχάτως ἐν Ἀκροπόλει ἀνευρέθεντες. Πιστεύομεν δὲ, προστίθησιν, ὅτι προκύπτει καταφανῶς ἐκ τούτων ὅτι καὶ οἱ ἐν Τίρυνθῃ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐκτίθησαν χρόνους.

— Ἐπερατώσαν αἱ ἐν Ὁρχομενῷ ἀρχαιολογικαὶ ἐργασίαι τοῦ κ. Σλείμαν, αἱ γενέμεναι τῇ συγγρασίᾳ τοῦ κ. Δαρέφελδ. Συνίστανται δ' αὗται εἰς τὴν ἀνακάθαρσιν τοῦ ἄλλοτε ἀνασκαφέντος θησαυροῦ τοῦ Μίνυου καὶ εἰς τὴν ἀνέδρους βάθρους τυνὸς τριπλεύρου, ὑπὲρ τὸν μέσω τοῦ θησαυροῦ κείμενον εἴχει ἐκτοπισθεῖ κατὰ τὰς πρώτας ἀνασκαφάς, ἀπαρτήτηρον μεῖναν. Τὸ βάθρον ἐκεῖνο, φέρον ἄλλοτε τριά ἵστα ἀγάλματα, θρύμην ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις καὶ ἐσχετίζετο πιθανῶς πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημονεύμενον μνῆμα τοῦ Ησίδου.

— Εν 'Αρχορπόλει εὑρέθη τὸ ἄνω μέρος τοῦ λιθίνου ἀπεικονίσματος δοκίμου, οἱ πρὸ μητῶν εἰχεν εὑρεθῆ ὁ κορμός. Τὸ δόλον ἀπεικονίζεται ἐν φυσικῷ σχεδίῳ μεγέθει νέαν γυναικαί, περιέργως ἡμιφιεσμένην καὶ ὁ μὲν ποδήρης χιτὼν αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ιματίου, μάνον παρὰ τὰ σφυρὰ ἔχραινόμενος ἐν κυματοειδέστερη πυχαῖς: τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ίμάτιον, ἀπακέ έφ' ἐκάπεροι πλαγίοι μέρους πτυσσόμενον παρατίθεται ἐχέσαρχον καὶ μόλις διαφαίνει τὸ τοῦ κάτω σώματος καὶ τῶν σκελῶν σχηματισμὸν: κοσμεῖται δημοςίᾳ διὰ περιέχων ἔγγρων ποικιλάτων, ζωηρότατα μάλιστα ἐπὶ τῆς κορυφῆς διατηρούμενων, καὶ εἶναι ἐξωσμένον διὰ πλαστικῶς δηλουμένης λώνης, ἃς τὸ δύο ἄκρα κατέρχονται: ἀνάγλυπτα πρόσθεν παραλλήλως καὶ καθέτως: φέρει δὲ τὸ ίμάτιον καὶ ἀλλαχοῦ κοσμήματα πράσινα καὶ ἐρυθρά, ἀστεροειδή καὶ ριδακοειδῆ. Περιέργον δ' ἐπίστης είναι καὶ τὸ ἄνων τῆς ὁσφύος ἐξωτερικὸν ἐπίθλημα, δηπερ ἐχέσαρχον ὀστάτων δηλουμένης λώνης πλήγη τῶν κατὰ τοὺς βρυχίλονας, ἀνευ διλῶν πτυχῶν, πλήγη τῶν κατὰ τοὺς ἀγκῶνας. Η μορφὴ τῆς θεᾶς εἶναι χρύσεσσα, μετ' ἡρεμωτέρου τοῦ συνήθους μειδιάματος. Υπὲρ τὸ μέτω-

πον ἔφερε στεφάνην, ἡς σώζονται οἱ μετάλλινοι ἥλιοι. Ἡ κόμη η ἐρυθρὰ κεχρωσμένη καταπίπτει ἔμπρισθεν μὲν εἰς τρεῖς ἑκατέρωθεν ἐπὶ τοῦ στήθους βοστρύχους, διαδουμένη ταυνιά κατὰ τὸν αὐχένα. Οἱ ὄφιαλμοὶ ἔχουσιν ἐρυθρὰν τὴν ἴριν, ἐρυθρὰ δὲ ἡσαν καὶ τὰ χεῖλη· καὶ περιδεράσιον δὲ ἔχην διακρίνονται περὶ τὸν λαιμὸν πράσινα καὶ ἐρυθρά. Ἡ δεινή χειρὶς είναι: κάτω ταπεμένη καὶ τὰ μηρῷ προσπεφυκύτα, ἐκράτει δέ τι, ὡς φαίνεται, πρόσθεμα ἵστας μετάλλινον. Ἡ δὲ ἀριστερὰ πρόσω πεκαμμένη ἐκράτει ὠσαύτως τι, ὡς εἰκάζεται, ἀλλ' ἐλλείπει: ὁ ἔνθετος πῆχυς μετὰ τῆς ἄκρας. Τὸ δόλον σχεδὸν πλήρες συγκολλήθε, ἐστάθη ἐπὶ βάθρου ἐν τῷ μονοειδεῖ τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ τῶν ἄλλων. Παραπλήσια ἀρχαῖκα ἐθωμάτων είσι δύο γνωτά, τὸ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν Σάμῳ εὑρεθέν καὶ τὸ ἐν Δήλῳ, ὅπερ νεωτερί κομισθέν εἶναι ἐκτεθειμένον ἐν τῷ ἐνταῦθα Κεντρικῷ μονοειδώ.

— Ο διευθυντής τοῦ ἐνταῦθα γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου κ. U. Köhler ὑπόδεικνύεται νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν τῆς Ιστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, χρειάνυσσαν ἀπὸ διετίας περίπου, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ιστοριογράφου Δρόζεν.

— Σχεδὸν ἐπερτώθη ἐν Βερολίνῳ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Κύλλαμαν καὶ Χάδυδεν κατασκευασθὲν πανόραμα τῆς Περγάμου, λίαν δὲ προσελῶς ἔσται προστίθησι τὸ πάλαι τὸν μέγαν θωμὸν τοῦ Διός, εἰς οὐ τὰ ἑρείπια εὐρέθησαν καὶ εἰς Βερολίνον μεταφέρεται μεγαλοπρεπής δ' ἀδρίος ναὸς τοῦ Διός ἐν Ολυμπίᾳ, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τούτου φινεται λαμπροτάτη εἰκὼν τῆς παλαιᾶς Περγάμου, φωτιζόμενη ὑπὲ τοῦ ἀπλέουν φωτὸς τοῦ μεσημερινοῦ ήλιου, ἔργον τῶν ζωγράφων Κόδη καὶ Κίψη.

— Πρὸς δρελος τοῦ Λευκοῦ Σταυροῦ καὶ ἄλλων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων παρεστάθη ἐν Βιέννη ἐν τῷ μεγάρῳ Σθάρτεμπεργ τὸν πολὺ κυρίων καὶ κυριῶν τῆς ἀνοτάτης ἀριστοκρατείας: «ἡ δύσις τῶν θεῶν ἐν Βιέννῃ» αὐτοσχέδιος περιφράσια, ποιηθεῖσα ὑπὸ Γ. X. «καὶ πολλῶν ἄλλων.» Ἡ σκηνὴ ὑποτίθεται ἐν τῷ ἐπιπεδόντι τοῦ παλαιού μεγαλείου Ολύμπου, ἐν φιλοτέλει τοῦ γηράσαντος θεοῦ Ηθῆς. Καὶ ἀνευρίσκουσι ταῦτην μετὰ πολλῶν περιπετείας ἐν τίνι βιενναϊκῷ καπηλείῳ, ἐν φιλοτέλει τοῦ θεραπαινίου, καὶ ἐπαναφέρουσιν εἰς Ολύμπον, ὅπου σύν αυτῇ ἐπανέρχονται: ή νεότης καὶ ἡ εύθυμια.

— Εν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς Γερμανικῆς ἐπιθεωρήσεως (Deutsche Rundschau) ἐδημοσιεύθη λόγος περὶ τῆς βασιλείας παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις, ῥηθεῖς ὑπὸ Ἐρνέστου Κουρτούς κατὰ τὸ γενέθλιον τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας. Ο συγγραφεὺς συνδέων κατὰ τὰ τρόπου παραδόξου τὴν ἀρχαῖαν ιστορίαν μετὰ τῆς συγχρόνου, ἐκετάκει τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας ἐν τῷ ἀρχαιών κόσμῳ, τὴν ὑπαρχεύσασαν τὴν σύστασιν αὐτῆς ἀνάκτην, καὶ συμπεριένει: ήτις ἡ ἀνάγκη αὐτῆς ύφεσταται καὶ ἡ νῦν, τῆς βασιλείας οὕτης τῆς κατ' ἐξοχῇ ἐνδηλώσεως; τῆς τῆς ήθης εὐνενείας, ἡτις ἴδια διχλάμπει φαεινοτάτη ἐν τῷ γένει τῶν Χοενζόλλερν.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος μηδὸν συνῆλθεν εἰς Δρέσδην ἡ ἐκτη σύνοδος τῶν Γερμανῶν γεωγράφων, εἰς ἣν παρευρέθησαν καὶ ἀντιπρόσωποι γεωγραφικῶν ἐπιτριῶν διαφορῶν πόλεων τῆς Ελβετίας, Ολλανδίας, Οὐγκαρπίας, Ρωμανίας καὶ λπ. Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην συνεζητήθησαν ποικίλα γεωγραφικά ζητήματα καὶ ἀνεγνώσθησαν γεωγραφικαὶ πραγματεῖαι, ὡς μάλιστα ἐνδιαφέρουσα ἡ ἡ ἔθεσις περὶ ἐξερευνήσεως τῆς κατὰ τὸν Ισημερινὸν Αφρικής ὑπὸ Paul Reichard καὶ τοῦ ὑπολογαχοῦ κ. Francoiseis.

— Η χήρα τοῦ ὑπὸ ονομαστοῦ πανσλαβιστοῦ Ιελέν Αξακώφ διέκοψε τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς ἔκδιδομένης ἐφημερίδος Ρώσσου, τοῦ δργάνου τῶν πανσλαβιστῶν. Αντὶ τούτου ἔκδιδεται ἀπὸ τούς τοὺς ἔβδομαδιστῶν πανσλαβιστικῶν περιοδικῶν Ρουσόργης Δέλτα (Τὸ ὁμοστόχον ἔργον) διευθυνόμενον ὑπὸ Σεργέτ Σαραπώθ, συνεργάτου τοῦ Αξακώφ.